

уявлення приріст високого рівня склав 42,3% в ЕГ; 3,8% в КГ1 і 13,3% в КГ2. Середнього рівня стало менше на 3,9% в ЕГ; 0% в КГ1 і 3,2% в КГ2. Низький рівень зменшився на 38,5% в ЕГ; 3,8% в КГ1 і 10,0% в КГ2. При дослідженні зорової пам'яті встановлено, що кількість дітей з високим рівнем розвитку зорової пам'яті на 57,7% збільшилась в ЕГ; на 3,8% в КГ1 і на 16,7% в КГ2. Кількість дітей з середнім рівнем не змінилася у ЕГ, збільшилась на 7,7% в КГ1 і й на 10,0% в КГ2; з низьким рівнем – на 57,8% дітей зменшилась у ЕГ, на 11,5% у КГ1 і на 6,7% в КГ2.

Кількість дітей, що продемонстрували високий рівень розумової працездатності у ЕГ збільшилась на 53,8% у КГ1 на 3,9%, і в КГ2 на 16,7%; середнього рівня: у ЕГ збільшилась на 7,7%; у КГ1 на 3,9%, у КГ2 зменшилась на 10,0%; низького рівня: у ЕГ зменшилась на 61,5%, у КГ1 на 7,6%, і в КГ2 на 6,7%. За результатами виконання тесту загальної поінформованості, приріст високого рівня склав: на 46,2% в ЕГ; 0% в КГ1 і 16,6% у КГ2; середнього – -19,2% у ЕГ; 3,8% у КГ1 і -16,6% у КГ2; низького – -26,9% у ЕГ; 3,8% у КГ1 і 0% у КГ2. Результати діагностики оптико-кінестетичної здібності: на високому рівні приріст склав 56,4% у ЕГ; 3,8% у КГ1 і 8,9% у КГ2; на середньому – -23,2% у ЕГ, 3,8% у КГ1 і -4,5% у КГ2; на низькому рівні – -48,7% у ЕГ; 7,7% у КГ1 і 6,6% у КГ2. Отже, результати прикінцевих зрізів засвідчили, що у слабозорих дітей ЕГ покращилися показники всіх психічних процесів. Проте повністю нівелювати різницю між слабозорими і зрячими дітьми не вдалося. У КГ1 теж спостерігалася позитивна динаміка, але кількість дітей, що покращила свої результати була значно меншою. Таким чином, результати корекційно-розвивального експерименту підтвердили ефективність визначених педагогічних умов розвитку пізнавальної діяльності слабозорих дітей 5-7 років засобами ігор.

ВИСНОВКИ

1. Реалізація визначених педагогічних умов забезпечується корекційно-розвивальною роботою, що складається з трьох етапів: діагностувального, корекційно-розвивального і закріплювального. При цьому методика розвитку пізнавальної діяльності слабозорих дітей 5-7 років засобами рухливих ігор стає більш ефективною при використанні їх відповідно до розвитку особистості дітей, їхніх сенсорних функцій і фізичних якостей; у поєднанні з мовними, артикуляційними, пальчиковими, сюжетно-рольовими іграми.

2. Завдяки проведенню занять розвивальної та ігрової спрямованості і корекційному впливу у слабозорих дітей експериментальної групи відбулися значні зміни в рівні розвитку пізнавальної діяльності. Це виявилось в тому, що слабозорі діти більш усвідомлено сприймали завдання, мету, в них появилися навички планування необхідних дій і послідовного їх виконання, розширився словниковий запас, що дозволяє пояснити свої дії, відбулося досить продуктивне використання ними допомоги, що дозволило зробити розгорнутим і наочним процес поступового осмислення діагностичного матеріалу. Високий рівень пізнавальних психічних процесів виявлений у 59,1% слабозорих дітей експериментальної групи 6 і 7 років. Це на 42,9% вище порівняно з контрольною групою їх однолітків, що також доводить ефективність проведеної експериментальної роботи.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ. У перспективі розробка сюжетно-рольових і мовленнєвих ігор для розвитку пізнавальної діяльності, а також рухливі ігри та ігри на воді для розвитку орієнтації в просторі і координації рухів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Григорьева Л.П. Восприятие цветowych изображений у школьников с нормальным и нарушенным зрением / Л.П. Григорьева // Дефектология. – М., 1988. - № 5. – С. 23-29.
2. Касаткин Л.Ф. Координация движений и ее особенности у школьников с глубокими нарушениями зрения / Л.Ф. Касаткин // Дефектология. – М., 1975. - № 1. - С. 24-25.
3. Литвак А.Г. Психология слепых и слабовидящих / А.Г. Литвак. - СПб, - С.-Петербург, 1998. – 270 с.
4. Новикова Л.А. Нейрофизиологические механизмы нарушения зрения и слуха в детском возрасте / Л.А. Новикова // Дефектология. – М., 1986. - № 1. – С. 16-21.
5. Plaksina L.I. Teoreticheskie osnovy korrekcionnoy raboty v detskih sadah dlja detei s narusheniem zrenija / L.I. Plaksina. – М., 1998. – 262 s.
6. Sekovec L.S. Korrekcionno-pedagogicheskaja rabota po fizicheskomu vospitaniju detei doskol'nogo vozrasta s narusheniem zrenija / L.S. Sekovec. – Novgorod: KGC, 2000. – 143 s.
7. Tarasun V.V. Morfofunkcional'na gotovnist' ditei z osoblivostjami u rozvitku do shkil'nogo navchannja: diagnostika i formuvannja (neiropsihologichnii suprovid). Monografija / Valentina Volodimirivna Tarasun. – K.: Vidavnicтво NPU imeni M. P. Dragomanova, 2008. – 350 s.
8. Feokistova V.A. Organizacija korrekcionnoy raboty v mladshih klassah dlja slepyh i slabovidjashih detei / V.A. Feokistova. – Kiev, 1974. – 135 s.

УДК 371.134:796.011:378.172

Белікова Н.О.

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки м. Луцьк

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА СПОРТУ ДО ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розроблено та науково обґрунтовано організаційно-педагогічні умови, які можуть бути покладені в основу процесу формування готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до здоров'язбережувальної діяльності. Схарактеризовано послідовні етапи їх реалізації: мотиваційно-цільовий, активно-діяльнісний і оціночно-аналітичний.

Ключові слова: формування готовності, умови, майбутні фахівці з фізичного виховання та спорту, здоров'язбережувальна діяльність.

Беликова Н. А. Организационно-педагогические условия формирования готовности будущих специалистов по физическому воспитанию и спорту к здоровью сберегающей деятельности. В статье разработаны и научно обоснованы организационно-педагогические условия, которые могут быть положены в основу процесса формирования готовности будущих специалистов по физическому воспитанию и спорту к здоровью сберегающей деятельности. Охарактеризованы последовательные этапы их реализации: мотивационно-целевой, активно-деятельностный и оценочно-аналитический.

Ключевые слова: формирование готовности, условия, будущие специалисты по физическому воспитанию и спорту, здоровьесберегающая деятельность.

Byelikova N. O. Organizational and pedagogical conditions of formation of readiness of future specialists in physical education and sports to health-saving activities. In the article it is developed and scientifically grounded organizational and pedagogical conditions that may be laid into the basis of the process of readiness formation of future specialists in physical education and sports to health-saving activities. Among them: integration of theoretical, scientific and practical preparation of students for obtaining of professional competence on strengthening and saving of human health by means of physical culture that allows to organize single educational space of studying and scientific-practical activity of students aimed at maximal approach of theoretical studying (studies) to work practice in the sphere of health strengthening and saving. Stimulation of students for active embodiment into volunteering health-saving activity that is an initial element of their readiness approbation to health-saving, it contributes to formation of foundation of professional world-view. It considers creation and realization of scientific-methodological ensuring of preparation of future specialists in physical education and sports to health-saving activity that foresees directing of the content of studying process of students to the basics of health-saving, ability to use different kinds of physical exercises of health-saving and recreational orientation. Organization of individual educational activity with usage of informational and communication technologies that lets orient students at independent mastering of their knowledge, skills and abilities, self-preparation and professional improvement for realization of readiness to health-saving activity by means of modern informational and communication technologies. It was characterized the successive stages of realization of organizational and pedagogical conditions: motivational-purposeful, actively-functional and ratable-analytical.

Key words: readiness formation, conditions, future specialists in physical educational and sports, health-saving activity.

Постановка проблеми. Сучасне життя і високий темп розвитку суспільства пред'являють підвищені вимоги до здоров'я людини. Однак, і сама людина, і суспільство в цілому не приділяють належної уваги цій проблемі. Зміна пріоритетів парадигми «здоров'я відновлення» на парадигму «здоров'язбереження», що відбувається нині, висуває цінності фізичної культури на науково обґрунтовані позиції найбільш надійних способів подолання кризи сучасної людини, попередження руйнування балансу її біосоціальної природи. Сучасному українському суспільству потрібні інноваційні моделі здоров'язбереження та фахівці, спроможні до їх реалізації у професійній діяльності. Все вищезазначене впливає на процеси реформування освітньої галузі країни, визначаючи нові пріоритетні напрямки професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту. Особливого значення набуває спрямованість їх професійної підготовки на діяльність зі здоров'язбереження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз фахової літератури з досліджуваної проблеми показав, що фундаментальну основу підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту заклали дослідження, М.В. Дутчака, Р.П. Карлюка, Р.В. Клопова, А.П. Коноха, О.С. Куца, Є.Н. Приступи, Л.П. Суценко, О.В. Тимошенко, Б.М. Шияна, Ю.М. Шкрєбтія та ін. Проблеми формування здоров'я, культури здоров'я, здорового способу життя активно розроблялися у таких напрямках: обґрунтування цілісного підходу до формування здоров'я людини (Г. Л. Апанасенко, Т. Є. Бойченко, Е. Г. Булич, М. С. Гончаренко, О. Д. Дубогай, І. В. Муравов, С. О. Омельченко та ін.), формування культури здоров'я і здорового способу життя особистості (В. І. Бабич, В. І. Бобрицька, В. П. Горашук, Н. В. Маковецька, Ю. Б. Мельник та ін.), дослідження різних аспектів створення здоров'язбережувального освітнього середовища (В. П. Беспалько, О. Д. Дубогай, Н. Н. Завидівська, В. Г. Омеляненко, В. М. Оржеховська та ін.). Аналіз педагогічних досліджень і практичного досвіду свідчать про все більший інтерес науковців до питань, пов'язаних із здоров'язбережувальною діяльністю. Разом з тим, проблема формування готовності майбутнього фахівця з фізичного виховання та спорту до здоров'язбережувальної діяльності потребує подальшої розробки на науково-методологічному рівні.

Мета статті – розробити та науково обґрунтувати організаційно-педагогічні умови формування готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до здоров'язбережувальної діяльності, визначити етапи їх реалізації.

Результати дослідження. Розробка будь-якої теорії завжди вимагає аналізу ряду її категорій. У нашій роботі, безумовно, основним поняттям є визначення «здоров'язбережувальна діяльність». *Здоров'язбережувальну діяльність ми розглядаємо як специфічну форму людської активності, яка спрямована на формування здорового способу життя та забезпечує повне біосоціальне функціонування індивіда, його фізичну та інтелектуальну працездатність, достатню адаптацію до природних впливів і до мінливості зовнішнього середовища.* Готовність майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до здоров'язбережувальної діяльності ґрунтується на визнанні цінності здоров'я як однієї із базових людських цінностей і включає систему мотивів здоров'язбереження, професійно-ціннісне ставлення до організації професійного здоров'язбережувального середовища, загальнолюдські якості, професійно орієнтовані знання, вміння та

навички, які дозволяють студенту мобілізуватися для ефективного здійснення здоров'язбережувальної діяльності. Для формування готовності до здоров'язбережувальної діяльності у вищому навчальному закладі, як зазначає А.С. Москальова, повинні бути створені спеціальні умови, які забезпечать залучення студентів до процесу здоров'язбереження, серед них: наявність здоров'язбережувального середовища; активна безпосередня участь студентів протягом всього періоду їх професійної підготовки в здоров'язбережувальній діяльності в рамках теоретичної, наукової, практичної і соціокультурної діяльності у вузі; наявність навчально-методичного забезпечення процесу підготовки студентів до здійснення здоров'язбережувальної діяльності (навчально-методичні комплекси дисциплін і практик) [2, с. 98].

Серед організаційно-педагогічних умов, які сприяють досягненню мети формування готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до здоров'язбережувальної діяльності у вищому навчальному закладі, ми вбачаємо такі: інтеграцію теоретичної, наукової та практичної підготовки студентів для набуття професійної компетентності щодо зміцнення та збереження здоров'я людини засобами фізичної культури; стимулювання студентів для активного включення у волонтерську здоров'язбережувальну діяльність; створення та реалізацію науково-методичного забезпечення підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до здоров'язбережувальної діяльності; організацію самостійної навчально-пізнавальної діяльності студентів з використанням інформаційно-комунікаційних технологій. Розкриємо зміст цих педагогічних умов. *Перша педагогічна умова* – інтеграція теоретичної, наукової та практичної підготовки студентів для набуття професійної компетентності щодо зміцнення та збереження здоров'я людини засобами фізичної культури – дозволяє організувати єдиний освітній простір навчальної та науково-практичної діяльності студентів, направленої на максимальне наближення теоретичного навчання до практики роботи у сфері зміцнення та збереження здоров'я і формування діяльнійшої позиції студента у початково-виховному процесі. Зокрема, використання активних та інтерактивних методів навчання в процесі теоретичної підготовки студентів дозволяє змоделювати цілісний зміст підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту через поступове зміцнення центру значимості із процесів передачі, переробки та засвоєння інформації на перших курсах навчання на самостійний пошук її студентами і на моделювання способів застосування цієї інформації в майбутній професійній діяльності на останніх курсах навчання.

Використання набутих знань та аудиторного практичного досвіду під час проходження практики в умовах, максимально наближених до умов майбутньої професійної діяльності, дозволяє студентам удосконалити практичні уміння в процесі вирішення професійних ситуацій, спрямованих на здоров'язбереження, саме на цій основі розвинути творче мислення та сформувати творчий підхід до здоров'язбережувальної діяльності. Паралельне здійснення наскрізної науково-дослідної роботи студентів сприяє їх активному залученню до здорового способу життя, формування активної життєвої позиції, розвитку особистісних професійних якостей і корекції життєвих цінностей та мотивів здійснення здоров'язбережувальної діяльності. *Друга педагогічна умова* – стимулювання студентів для активного включення у волонтерську здоров'язбережувальну діяльність – дозволяє залучити студентів до волонтерської здоров'язбережувальної діяльності, яка виступає первинною ланкою апробації їх готовності до здоров'язбережувальної діяльності, сприяє формуванню фундаменту професійного світосприйняття. Волонтерській здоров'язбережувальній діяльності передують процес формування установок, позитивних мотивацій та ціннісних орієнтацій на оволодіння професійною діяльністю, спрямованою на здоров'язбереження.

При цьому передбачається послідовне формування у студентів двох видів мотивації: а) особистісної мотивації, яка розуміється нами як індивідуальна мотивація до збереження і зміцнення власного здоров'я студента. Цей вид мотивації передбачає ступінь суб'єктивно-особистісної сформованості культури здоров'я у студентів (особистісно-ціннісне відношення до власного здоров'я, зміна відношення до власного здоров'я або, іншими словами, здоров'я як «особистісний сенс»); б) професійної мотивації, яка розглядається нами як сформованість мотивів, які стимулюють студента до професійного здійснення здоров'язбережувальної діяльності. На підвищення мотивації майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до здійснення здоров'язбережувальної діяльності спрямовується організація виховної роботи зі студентами, яка популяризує та формує стандарти здорового способу життя у студентської молоді. Волонтерська здоров'язбережувальна діяльність передбачає участь студентів або в одноразових заходах, або в тривалих програмах, спрямованих на збереження здоров'я різних верств населення посередництвом надання оздоровчої, психологічної, емоційної, побутової допомоги тим, хто її потребує. Такий вид діяльності підвищує внутрішню і соціальну активність студентів, рівень їх інформованості по проблемі здоров'язбереження, що впливає на мотиваційну, професійну системи і систему життєвих цінностей студентів.

Третя педагогічна умова – створення та реалізація науково-методичного забезпечення підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до здоров'язбережувальної діяльності – передбачає спрямованість змісту процесу навчання студентів базовим основам здоров'язбережувальної діяльності, яка характеризується формуванням природничо-наукового світогляду студента; навчання вмінню використовувати різні системи і види фізичних вправ, які мають оздоровчу, рекреаційну, спортивну направленість у фізичному самовдосконаленні. Оскільки підготовка до здоров'язбережувальної діяльності – складний і тривалий педагогічний процес, то вона повинна здійснюватися протягом усього періоду навчання студентів у вищому навчальному закладі при умові, що кожний цикл змісту фізкультурної освіти з її базовими дисциплінами в повній мірі сприятиме формуванню певних структурних компонентів їх готовності до здоров'язбережувальної діяльності. Домінуюча роль при цьому належить фундаментально-теоретичним знанням, потім послідовно вводяться знання прикладного оздоровчого характеру.

Серед дисциплін, які відображають реальний вклад в теоретичну, методологічну та технологічну підготовку майбутнього фахівця з фізичного виховання та спорту до здоров'язбережувальної діяльності, наприклад, такі як «Загальна теорія здоров'я», «Основи здорового способу життя», «Організація здоров'язбережувальної діяльності фахівців з фізичного виховання та спорту» тощо, вивчення яких сприяє ознайомленню студентів з практикою здоров'язбережувальної діяльності з наступною апробацією отриманих знань і сформованих вмінь під час проходження педагогічної та виробничої практик.

Цілісне та поетапне формування знань, умінь і навичок майбутнього фахівця, використання наукового змісту окремих дисциплін, забезпечення мотивації до вивчення всіх дисциплін і, як наслідок, розвиток інтегрального мислення та інтелекту сприяє формуванню готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до здоров'язбережувальної діяльності.

Четверта педагогічна умова – організація самостійної навчально-пізнавальної діяльності студентів з використанням інформаційно-комунікаційних технологій – дозволяє спрямувати студентів на самостійне оволодіння знаннями, уміннями та навичками, самопідготовку та професійне самовдосконалення для реалізації готовності до здоров'язбережувальної діяльності посередництвом використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій (рис. 1).

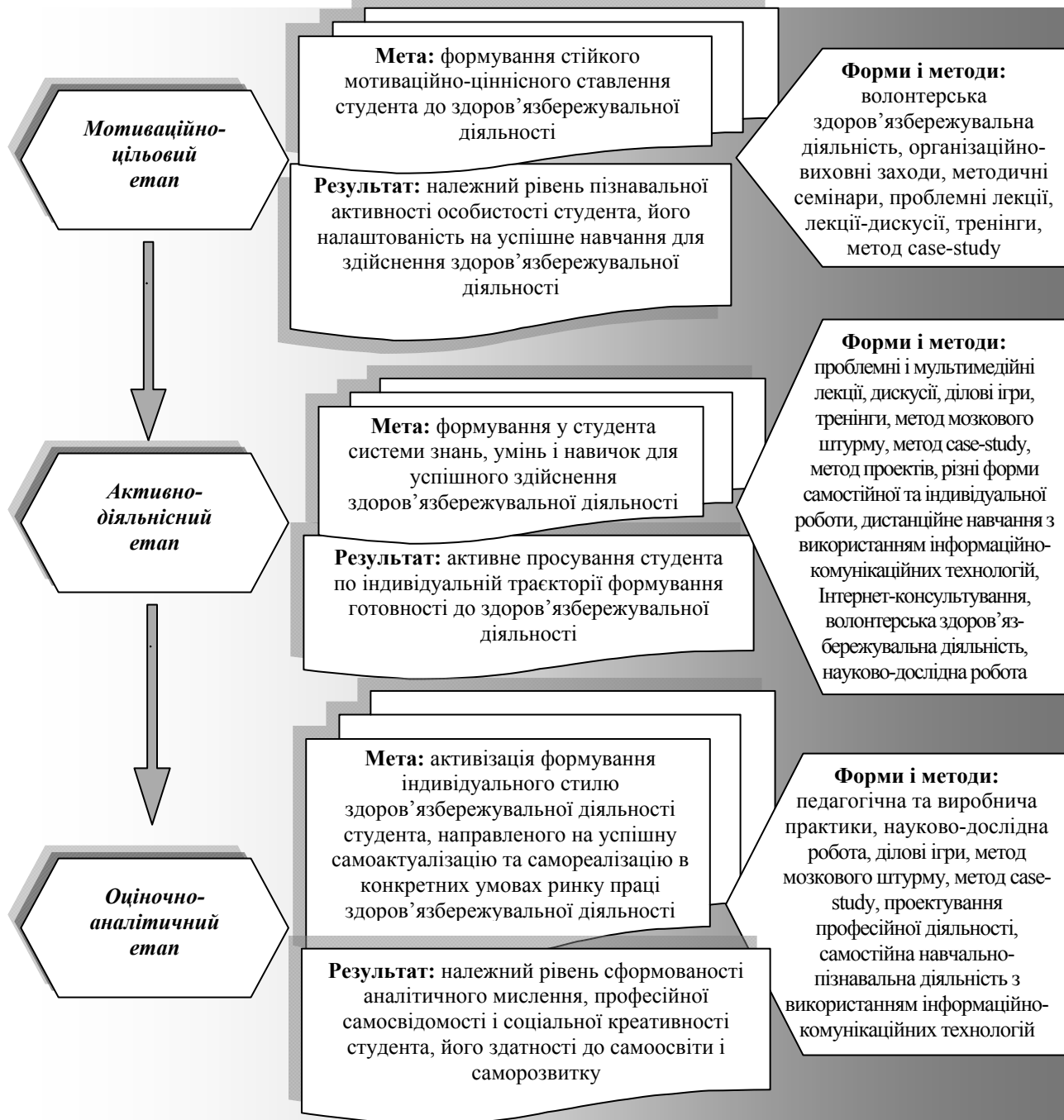

Рис. 1. Етапи реалізації організаційно-педагогічних умов формування готовності майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту до здоров'язбережувальної діяльності

Як стверджує Г.А. Омеляненко, «спрямованість навчання на використання інформаційних комп'ютерних технологій як високоефективного засобу навчання не лише забезпечує підвищення рівня професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури та спорту, але й суттєво впливає на їхню мотиваційну сферу, зумовлюючи формування пріоритетних професійних і навчально-пізнавальних мотивів навчання, що забезпечують успішність оволодіння професійними знаннями і вміннями» [1]. Резервом підвищення якості професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту та одним із принципів оптимізації процесу формування їхньої готовності до здоров'язбережувальної діяльності є використання дистанційних освітніх технологій, створення науково-інформаційного простору і використання для цього можливостей

інформаційно-комунікаційних засобів. Переваги впровадження елементів дистанційного навчання на основі інформаційно-комунікаційних технологій очевидні: гнучкість у виборі місця і часу навчання; можливість оновлення навчальних та тренувальних матеріалів; можливість моделювання ситуації взаємодії з студентом; забезпечення on-line зв'язку між студентом і віддаленим викладачем; можливість організації контролю за порядком і темпом подачі матеріалу, навчальною активністю студента; доступ до інформаційних ресурсів національних та глобальних мереж; доступність для студентів з особливими потребами та з послабленим здоров'ям. Інформаційно-комп'ютерна підтримка навчальних дисциплін повинна включати створення електронних навчально-методичних комплексів цих дисциплін, які дозволять активізувати пізнавальну діяльність студентів на етапі самопідготовки, розширити варіативність навчального процесу, підвищити ефективність якості знань та мотивацію до навчання майбутніх фахівців. Формування готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до здоров'язбережувальної діяльності – процес ґрунтовний, послідовний і рухливий. В умовах динамічного функціонування педагогічної системи він передбачає реалізацію трьох послідовних етапів: мотиваційно-цільового, активно-діяльносного і оціночно-аналітичного.

Мотиваційно-цільовий етап передбачає формування стійкого мотиваційно-ціннісного ставлення до здоров'язбережувальної діяльності, трансформацію переконань та ідеалів щодо майбутнього професійного статусу, розуміння професійного успіху і на цій основі стимулювання та спонукання мотивації майбутнього фахівця з фізичного виховання та спорту до формування готовності до здоров'язбережувальної діяльності. Цей етап займає першу позицію умовно, оскільки створення і підтримка мотивації учасників навчального процесу є «наскрізним» завданням для всіх етапів. Мотиваційно-цільовий етап характеризувався активним включенням особистості студента в процес самопізнання, що пов'язано із його входженням у нову соціальну роль, оволодінням загальнонауковими основами професії, актуалізацією пізнавальної рефлексії, посиленням потреб в особистісній і професійній самореалізації.

Активно-діяльносний етап, який за своєю суттю є системоутворюючим, передбачає включення студента в процес власного професійного становлення, що дає йому можливість активно просуватися по індивідуальній траєкторії формування готовності до здоров'язбережувальної діяльності. На цьому етапі студенти оволодівають системою спеціальних знань, умінь і навичок: планування професійної діяльності з врахуванням професіограми і кваліфікаційної характеристики майбутнього фахівця з фізичного виховання та спорту; планування здоров'язбережувальної діяльності і прогнозування її результатів; здійснення здоров'язбережувальної діяльності з врахуванням власного рівня інтелектуального, емоційного і особистісного розвитку; визначення близьких та далеких перспектив власного професійного становлення. Особливе значення надається розвитку регулятивних механізмів діяльності, поведінки і спілкування, розширенню індивідуальних способів творчого самовираження в освітньому процесі за рахунок інтеграції та поєднання різних методів і засобів навчання, організаційних форм аудиторних та позааудиторних занять.

Основною метою *оціночно-аналітичного етапу* є активізація формування індивідуального стилю здоров'язбережувальної діяльності, який направлений на успішну самоактуалізацію та самореалізацію в конкретних умовах ринку фізкультурних послуг. Основна мета етапу реалізується в процесі проходження практик і в процесі науково-практичної діяльності студента. На цьому етапі здійснюється аналіз ефективності змісту, форм, методів і засобів формування готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до здоров'язбережувальної діяльності; динаміки написання студентами рефератів, курсових та дипломних робіт по здоров'язбережувальній тематиці; підводяться підсумки участі студентів в науково-практичних конференціях та інших науково-організаційних заходах.

ВИСНОВКИ. Таким чином, необхідність професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту, готових до здійснення здоров'язбережувальної діяльності, визначена пріоритетними напрямками їх роботи, до яких належить діяльність зі збереження здоров'я, загального оздоровлення та покращення якості життя людини засобами фізичної культури. Організаційно-педагогічні умови формування готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до здоров'язбережувальної діяльності передбачають посилення прикладної і професійної спрямованості на здоров'язбереження через реалізацію трьох послідовних етапів: мотиваційно-цільового, активно-діяльносного і оціночно-аналітичного.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ охоплюють технологічні особливості реалізації організаційно-педагогічних умов підготовки фахівців з фізичного виховання та спорту до здоров'язбережувальної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1.Омельяненко Г. А. Психолого-педагогічні засади використання інформаційно-комунікативних технологій в професійній підготовці майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту [Електронний ресурс] / Г. А. Омельяненко. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/ppmb/texts/2008-10/08ogapts.pdf

2.Moskaleva A. S. The practice of social workers as a means of formation of readiness for health-promoting activities / A. S. Moskaleva // Pedagogicheskoe obrazovanye v Rossyy. – 2010. – № 1. – P. 97–101.

УДК 796.01.3

Білецька В. В.

ПРОБЛЕМНО-ЦІЛЬОВА СПРЯМОВАНІСТЬ МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

У статті розглянуто комплекс проблем щодо визначення процедур і показників оцінки якості освіти, проведення моніторингу та прийняття управлінських рішень для забезпечення встановлених норм якості освіти на всіх його рівнях.